

Ik heb U lief, o Heer.
 mijn slerkie,
 mijn Rots, mijn Burcht,
 waarheen ik vlucht.

Ps. 17, 2-3

Deze tekst is geschreven als een herinnering aan onze medeparochiaan

ANTONIUS JOHANNES ARENDS

geboren te Vierakker, 9 november 1921, die na een ernstig ziekbed overleed in de Radboudstichting te Nijmegen op woensdag 2 juni 1971.

Hij was enigst kind en leefde in tevredenheid met zijn ouders, voor wie hij alles over had. Hij kende zijn plicht en werk, vooral toen zijn ouders oud en hulpbehoevend werden, en ziekte hun woning binnentrad. Onkundig op het gebied van verpleging sloofde hij zich uit op een manier, die bij meniggeen van ons bewondering verwekte. Op en neer ging het naar het ziekenhuis, toen verpleging thuis niet meer mogelijk was, en menig ander kon met Antoon mee op ziekenbezoek.

Had hij toen al misschien de ziekte onder de leden van zijn lichaam, waaraan hij nu is gestorven. Wie zal het zeggen? Zeker niet Antoon zelf, want hij was gesloten en uitte zich maar heel moeilijk, en nog minder deed hij dat, toen zijn ouders waren overleden.

Verdriet maakte zich van hem meester en hij kon maar moeilijk getroost worden.

Geen wonder, want het huis toonde hem geen warmte meer door een groet van deze of gene. Het was leeg en hol geworden. Hij was alleen en bleef alleen. Zijn werk als dagloner zette hij door niettegenstaande de moeheid van zijn door ziekte doorwoven lichaam, maar de krachten namen gaandeweg af. Hij werd opgenomen in het ziekenhuis te Zutphen, vanwaar hij vanwege het hopeloze van zijn toestand werd doorgestuurd naar het Radboudziekenhuis te Nijmegen. Maar ook daar was voor hem geen bate, geen beter worden.

Zaterdag 29 mei werd hij voorzien van de Sacramenten voor de zieken en 2 juni '71 sliep hij in voor eeuwig. Moge hij rusten in vrede, en moge dit sterven voor ons een teken zijn dat wij niets zeker hebben in dit leven. Bidt, want de dood komt als een dief in de nacht.

Zijn ontzield lichaam hebben wij ter ruste gelegd op het Katholiek Kerkhof te Vierakker op 5 juni 1971 na de Eucharistieviering in de Kerk van St. Willibrord.